

Publicerad 2007-05-18 23:24 av LadyFool

Existens

Vilse i mig själv. Jag stirrar mig blind på en kal väg och förlorar kontakten med verkligheten. Musiken ljuder svagt någonstans i bakgrunden och tårarna fyller upp min värkande ögon, rinner sakta över kinderna och smyger sig ner över mina mjuka läppar.

Smaken av salt är stark och påträngande.

Frenetiskt torkande, klöser av mig hud

Panikartat kaos, hysterisk förvirring

Jag försvinner allt längre ner i ett förtvivlande mörker som aldrig har ett slut och känslorna rasar inom mig som en storm som slukar allt av värde.

Allt som är mig kärt betyder ingenting. Bara mörker, ångest och smärta.

Den lilla uns av glädje som finns kvar rivs snabbt bort av den ensamhet som väller över mig.

Tomhet, ett kallt skal som förvrider mitt sinne till hat.

Tårarna svider i mitt ansikte och bränner sig in i mitt blod som en påminnelse om den njutning som smärtan för med sig.

Förödande, destruktivt

Jag kämpar för varje andetag och ilskan sliter sönder min sårbara hals.

Jag skriker mina lungor blodiga i tystnaden. Det varma blodet fyller min mun.

Ljudet är för högt, exploderar i hjärnan och min godtrogenhet kastas ut och lämnas för att sakta tyna bort i den förstörda värld vi lever i.

Mina demoner sliter i min kropp, i det obefintliga som kan tänkas finnas kvar.

Söndrar, Klöser, Härskar

Mitt hjärta rycks ut och trampas på som en cigarettfimp som sugits ur det sista tjäran. Bara raseri som växer likt cancer, som fyller mig, tar över mina kärl, min rädsla och mitt sista hopp, som knullar mig till gränsen av galenskap.

Sedan gråtandes i otrolig stillhet.

Allt stannar. Elden har spridit sig och förenat sig med ogenomtränglig bitande kyla. Svart aska återstår. Det döende hjärtat slår sina sista ansträngande slag och döda kalla ögon glimtar med ett hånleende av rutten illaluktande ondska.

Jag slutar existera.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LadyFool med Poeter.se id #16380 innehar upphovsrätten